

și Petrolului. Arestat în martie 1948, torturat și condamnat, pentru că refuzase să predea dosarele care conțineau date despre zăcămintele de petrol păstrate ca rezervă de stat.

PLEȘOIANU, Veronica. Născută la 29 ianuarie 1912. Fiica generalului Gheorghe Manoliu, de la Divizia Vânători de Munte. Arestată de 2 ori, în perioada 1948-49, când tatăl său era căutat de Securitate, pentru a fi arestat.

PLEȘOIU, Iancu T. Născut la 9 martie 1914, în comuna Slobozia. Domiciliat în comuna Tătăraștii de Sus-Videle. A participat, în ianuarie 1961, la revolta din comună, împotriva colectivizării. Țăranii i-au bătut, cu furcile și ciomegele, pe primar și pe agentul agricol, gonindu-i pe milițieni din comună și devastând arhiva Gospodăriei Agricole Colective (G.A.C.), de unde și-au luat cererile de înscriere, care le fuseseră smulse cu forță. Au intervenit Armata și Securitatea și au început arestările, de la 25 ianuarie 1961. Peste 50 de femei, bărbați și copii au fost arestați și trimiși în Bălțile Dunării, la muncă forțată. Iancu Pleșoiu a fost condamnat la 48 de luni de muncă forțată. Eliberat la 6 aprilie 1962, împreună cu ceilalți participanți la răscoală, cei mai muncitori țărani din comună (vezi și Pleșoiu, Ioan Gh. și Pleșoiu, Nedelea Gh.).

PLEȘOIU, Ioan Gh. (al lui Dobreabu). Născut la 2 iunie 1940, în comuna Tătăraștii de Sus. Țăran arestat pentru că participase, la 16 ianuarie 1961, la răscoala țărănească împotriva colectivizării, în cursul căreia fuseseră devastate Gospodăria Colectivă și Sfatul Popular. Condamnat la 36 de luni de muncă forțată. Eliberat la 6 aprilie 1962.

PLEȘOIU, Nedelea Gh. (al lui Dobreanu). Născut la 20 februarie 1932, în comuna Slobozia. Domiciliat în comuna Tătăraștii de Sus. A participat la devastarea G.A.C.-ului din comuna Petrești (unde se născuse Elena Ceaușescu). Condamnat la 60 de luni de muncă forțată. Eliberat la 6 aprilie 1962.

PLEȘOIU, Ștefan. Tânăr arestat, torturat la Securitatea Craiova și condam-

nat în 1950, pentru că luase parte la revolta țărănească din comuna Pleșoi — Dolj. Detenția la Craiova, Jilava, Coasta Galesș ș.a.

PLEȘU, Ion. Licențiat al Academiei Comerciale. Negustor arestat de Securitatea Brașov, torturat și condamnat.

PLEȘU, Ion. Născut la 5 iunie 1913. Din Banat. Arestat de Securitatea Timișoara.

PLEȘU, Lucian. Din Galați. Condamnat.

PLETEA, Constantin (Costică) D.

Născut la 18 august 1910, în comuna Topraisar — Constanța. Fiul lui Dumitru și al Elisabetei. Țăran arestat la 29 septembrie 1949 și condamnat, prin sentința 540/23.12.1949 a Tribunalului Militar Constanța, la 8 ani de închisoare corecțională și confiscarea averii, pentru “uneltire contra ordinii sociale”. Detenția la Peninsula (1951), Aiud, Gherla și Cavnic (Baia Sprie), de unde a fost eliberat, la 19 iulie 1956.

PLETEA, Cristache. Născut la 15 mai 1914. Din Constanța. Arestat la 15 septembrie 1950, anchetat la Securitatea Constanța și condamnat, prin sentința 422/27.10.1950, la 1 an de închisoare, în cadrul procesului înscenat lotului lui Ion Mușat.

PLETEA, Dumitru C. Născut la 20 martie 1901, în comuna Pisica — Galați. A participat, alături de alți țărani, la răscoala împotriva colectivizării, de la 15-16 ianuarie 1958, în cursul căreia primarul comunei a fost obligat să înapoieze cererile de înscriere în colectiva agricolă, care fuseseră obținute de la țărani prin forță. Arestat la 26 iulie 1958, torturat la Securitatea Galați și condamnat, prin sentința 401/4.09.1958 a Tribunalului Militar Constanța deplasat la Galați, semnată de locotenentul-major Teodor Petrescu (președinte) și de Vasile Puia (procuror), la 6 ani de muncă forțată, fiind considerat

unul dintre capii răscoalei. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării (vezi și Pletea, Ion T. și Pletea, Vasile D.).

PLETEA, Florica C. Născută la 14 martie 1951, la Constanța. Deportată, împreună cu părinții, la vârsta de 3 luni. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani și o lună.

PLETEA, Ion T. Născut la 29 decembrie 1929, în comuna Pisica — Galați. Tatăl a 2 copii minori. A participat la răscoala țărănească de la 15-16 ianuarie 1958, în cadrul căreia au fost devastate arhivele Gospodăriei Agricole Colective și Sfatului Popular, în scopul recuperării cererilor de înscriere în colectiva agricolă. Arestat de Securitate, la 16 ianuarie 1958, torturat la Securitatea Galați și condamnat, prin sentința 171/8.04.1958, semnată de căpitanul Nistor Dima (președinte), la 6 ani de închisoare.

PLETEA, Iulia(na) C. Născută la 22 iulie 1924, la Constanța. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și o lună.

PLETEA, Mihai. Născut la 17 ianuarie 1926. Din Banat. Arestat de Securitate și condamnat.

PLETEA, Nicoleta. Născută la 8 octombrie 1951, la Pietroiu, în Bărăgan, unde erau deportați părinții săi, originari din Nera-Slatina. Domiciliu obligatoriu până în 1955, când s-au întors în Banat.

PLETEA, Vasile D. Născut la 17 aprilie 1928, în comuna Pisica — Galați. Tatăl a 4 copii. Țăran arestat la 20 martie 1958, pentru că luase parte la răscoala din comună, împotriva colectivizării agricole. Condamnat, prin sentința 171/8.04.1958, la 6 ani de închisoare.

PLETEA, Victor. Condamnat.

PLETOSU. Capitan arestat în aprilie 1948. Detenția la M.A.I.

PLETOSU, Ana F. Vezi Pletosu, Fiodor C.

PLETOSU, Antonina. Vezi Pletosu, Fiodor C.

PLETOSU, Chiril F. Vezi Pletosu, Fiodor C.

PLETOSU, Constantin F. Vezi Pletosu, Fiodor C.

PLETOSU, Fiodor C. Născut în 1892, în comuna Cigăleni — Câinari (Basarabia).

Membru al Gărzii de Fier. Ucis de sovietici, în 1941. Soția, Antonina (născută în 1882) și copiii, Chiril (n. 1925), Ana (n. 1933) și Constantin (n. 1936) i-au fost deportați în 1941, în Tiumen.

PLEVAN, Ana. Vezi Plevan, Dumitru.

PLEVAN, Arcadie. Țăran din comuna Cupca — Bucovina. Împușcat de sovietici, la 1 aprilie 1941, în masacrul de la Fântâna Albă.

PLEVAN, Arcadie T. Vezi Plevan, Toader.

PLEVAN, Augustina. Vezi Plevan, Toader.

PLEVAN, Aurora T. Vezi Plevan, Toader.

PLEVAN, Constantin. Din comuna Cupca — Bucovina. Deportat la 13 iunie 1941, în Kazakhstan, împreună cu soția, Eugenia și copiii, Ioana și Lazăr. Nu s-au mai întors.

PLEVAN, Dănilă T. Vezi Plevan, Toader.

PLEVAN, Domnica D. Vezi Plevan, Dumitru.

PLEVAN, Dumitru. Din Cupca — Bucovina. Deportat la 13 iunie 1941, împreună cu soția, Ana și copiii, Lazăr, Gheorghe, Saveta, Ioan și Domnica. Numai Ana și Lazăr, fiul cel mai mare, au supraviețuit și s-au întors la Cupca.

PLEVAN, Eugenia. Vezi Plevan, Constantin.

PLEVAN, Gheorghe D. Vezi Plevan, Dumitru.

PLEVAN, Ioan D. Vezi Plevan, Dumitru.

PLEVAN, Ioana C. Vezi Plevan, Constantin.

PLEVAN, Lazăr C. Vezi Plevan, Constantin.

PLEVAN, Lazăr D. Vezi Plevan, Dumitru.

PLEVAN, Saveta D. Vezi Plevan, Dumitru.

PLEVAN, Toader (al lui Ion). Din Cupca — Bucovina. Deportat la 13 iunie 1941, împreună cu soția, Augustina și copiii, Viorica, Dănilă, Vasile, Aurora și Arcadie. Toader, Augustina și fiica lor cea mare, Viorica, au murit în deportare; ceilalți s-au întors la Cupca (cf. Monografiai

localității Cupca, întocmite de dr. ing. Petru Ciobanu, născut la Cupca și stabilit la Brașov).

PLEVAN, Vasile T. Vezi Plevan, Toader.

PLEVAN, Viorica T. Vezi Plevan, Toader.

PLIOSCAR (sau PLOSCAR), Draga. Țăran din comuna Soca — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu membrii familiei, Jivca și Radoslavca, în Bărăgan, la Vișoara, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PLIOSCAR, Jivca. Vezi Plioscar, Draga.

PLIOSCAR, Radoslavca. Vezi Plioscar, Draga.

PLISCHIN, Nahman S. Născut în 1910, la Sărata Galbenă — Hâncești (Basarabia). Condamnat în 1949, la 15 ani de muncă silnică, fiind acuzat că fusese “agent al Siguranței românești”.

PLITĂ, Elena I. Născută în 1914, la Chișinău. Acuzată de “trădare de patrie” și deportată în 1949. Reabilitată în 1992.

PLITĂ, Timofte. Din București. A primit, prin decizia M.A.I. 444/26.09.1951, o condamnare administrativă de 12 luni.

PLONY, Mihai. Țăran din comuna Pecica — Arad. Condamnat în 1957, pentru “uneltire”.

PLOP, Gavril Em. Născut în 1885, în comuna Carabetovca — Basarabeasca (Basarabia). Fost primar P.N.L. Deportat în 1949, în Kurgan (Siberia), împreună cu soția, Ioana (născută în 1895).

PLOP, Gheorghe. Student arestat în 1948, cu un lot de legionari, și condamnat în 1949. Detenția la Pitești (unde a trecut prin *reeducare*, fiind bătut, în decembrie 1949, în camera 4 *Spital*), Gherla (1950) ș.a.

PLOP, Grigore. Condamnat în 1948. Detenția la Jilava, Pitești ș.a.

PLOP, Ioana. Vezi Plop, Gavril Em.

PLOP-ARNĂUȚOIU, Maria Gr. (apare și în Dicționar A-B, ca Arnăuțoiu, Maria). Născută la 14 septembrie 1927, în comuna Prisecani — Iași. Domiciliată în comuna Nucșoara din Muscel — Argeș. Soția luptătorului anticomunist Toma Arnăuțoiu, alături de care a fost tot timpul,

ca membră în organizația *Haiducii Muscelului*, al cărui șef era acesta. Din 1949 și până la arestare a stat în bordeie, cu partizanii, și a luptat cot la cot cu ei. La 22 mai

1956, ora 8.30, a născut-o, într-un bordei din Grotă de la Poienărei, în apropierea comunei Nucșoara, pe Oana, fiica ei și a lui Toma Arnăuțoiu (viitoarea violonistă Ioana-Raluca Voicu-Arnăuțoiu, care avea să scrie și o carte despre grupul de rezistență anticomunistă Toma Arnăuțoiu — Gheorghe Arsenescu; vezi și Dicționar A-B, Arnăuțoiu, Oana). Maria Plop a fost arestată la 20 mai 1958, împreună cu fetița în vârstă de 2 ani, în urma unei trădări. În procesul verbal de percheziție sunt trecute și obiectele fetiței: “2 cămașuțe, 2 perechi pantalonași din finet, o cămașuță scurtă pentru copil, una flaneluță din lână pentru copil și o basmăluță pentru copil”. Torturată la Securitatea Pitești, de căpitanul Ion Cârnău. Condamnată, prin sentința 107/17.05.1959 a Tribunalului Militar București, semnată de locotenent-colonelul Ioan Brancovici (președinte), la muncă silnică pe viață. După condamnare, fetița i-a fost luată și dusă la orfelinatul din Câmpulung-Muscel, iar Maria Plop a fost deținută la închisorile Jilava și Miercurea-Ciuc, unde a murit, la 31 ianuarie 1962, în condiții de exterminare (în perioada 10 iulie 1960 — 29 noiembrie 1961, fusese pedepsită de 6 ori, de către comandantul închisorii, la izolare, fără mâncare; ultima dată fusese izolată pe când era, deja, foarte bolnavă, cu 2 luni înainte să moară). Toma Arnăuțoiu a fost executat la Jilava, la 18 iulie 1959, orele 21.00. Fiica lor, Ioana Voicu-Arnăuțoiu, avea să devină, după 1989, unul dintre membrii marcantă ai Alianței Civice și una dintre vocile cele mai respectate ale societății civile românești.

PLOPA, Constantin F. Născut în 1876, în comuna Arionești — Dondușeni (Basarabia). Deportat în 1951, împreună cu soția, Maria (născută în 1876). Nu s-au mai întors acasă.

PLOPA, Maria. Vezi Plopa, Constantin F.

PLOPEA, Savu V. Născut la 23 octombrie 1910, în comuna Turcoaia-Măcin. Fost membru al Mișcării Legionare. Tatăl a 2 copii. După colectivizarea forțată, a început să își manifeste nemulțumirea și să îi îndemne pe țărani să se retragă din colectiva agricolă. Arestat la 14 august 1959 și torturat la Securitate. Condamnat, prin sentința 573/17.10.1959, la 10 ani de muncă silnică, pentru “uneltire contra ordinii sociale și injurii aduse conducătorilor comuniști români și sovietici” (afirmase, în public: “*degeaba muncim la strâns muguri, că brânza și lâna de la oi nu este a noastră, ci ne-o ia tot statul, iar noi nu luăm nimic și vom ajunge muritori de foame*”). Prin decizia 97/18.01.1960 a Tribunalului Militar București, pedeapsa i-a fost redusă la 4 ani de închisoare corecțională.

PLOPEANU, Alexandru (Alexe) O. Născut la 26 martie 1922, în comuna Saraiu — Constanța. Condamnat la 12 ani de muncă silnică, 5 ani degradare civică și confiscarea averii, pentru “crima de uneltire”.

PLOPEANU, Constantin Gh. Născut în 1924, în comuna Teiuș — Argeș. Condamnat la 2 ani de închisoare.

PLOPEANU, Dan. Fără apartenență politică. Arestat în iulie 1945 și condamnat în procesul înscenat, în septembrie 1945, organizației T, la 2 luni de închisoare.

PLOPEANU, Gheorghe O. Născut la 2 iulie 1914, în comuna Saraiu — Constanța. Condamnat la 7 ani de muncă silnică, pentru “uneltire”.

PLOPEANU, Ianoș. Născut în București, la 1 august 1921. Licențiat în Drept. Condamnat.

PLOPEANU, Ion. Avocat din județul Teleorman. Condamnat în 1949, pentru “uneltire”. Detenția la Jilava, Peninsula (unde s-a îmbolnăvit, în 1951, de T.B.C.) și Târgu-Ocna.

PLOPEANU, Tatiana. Avocat din București. Arestată în 1958 și condamnată. Detenția la Miercurea-Ciuc, Arad și Oradea. A murit la scurt timp după eliberare.

PLOPEANU, Zinca. Născută la 5 februarie 1923, în comuna Saraiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu.

PLOSC, Ion A. Născut la 13 noiembrie 1906, în comuna Fizeș — Caraș-Severin. Țăran arestat la 29 iunie 1958 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 7 ani de închisoare, pentru “favorizare la trecerea frauduloasă a frontierei”. Detenția la Gherla, unde a murit, la 28 ianuarie 1960, în condiții de exterminare.

PLOSCARU, Fiodor N. Născut în 1874, la Ciuciuleni — Nisporeni (Basarabia). Deportat în 1941, în Kazakhstan, împreună cu soția, Vasilisia (născută în 1878). Au revenit în 1945. Deporțați din nou, în 1950, și eliberați în 1965.

PLOSCARU, Ioan V. Născut la 19 noiembrie 1911, în comuna Frata — Cluj. Fiul lui Vasile și al Anei. Absolvent al Academiei Teologice din Blaj (1933). Hirotonit preot celib, la 17 septembrie 1933, de către

episcopul Valeriu Traian Frențiu de Oradea. Profesor de religie la Brașov (1933) și Crăciunel — Harghita (1935). În 1936 a mers la specializare, trimis de Mitropolitul Alexandru Nicolescu, în Franța, la Strasbourg (până în 1939) și la Institutul Catolic din Paris, până la 6 iunie 1940. La începerea celui de-al Doilea Război Mondial, s-a refugiat la Lugoj, unde a fost numit secretar episcopal (1942), și apoi vicar-general episcopal (1945). La 30 noiembrie 1948 a fost consacrat Episcop titular de Trapezopolis și Episcop auxiliar al Lugojului, de către Nuntial Apostolic, Gerald Patrik O'Hara. Arestat la 25 august 1949 și condamnat administrativ, pe o perioadă nelimitată, pentru “propagandă greco-catolică” și “trădare de patrie”. Detenția la Lugoj, Timișoara, M.A.L., Sighet (de la 8 decembrie 1950, până la desființarea închisorii, în 1955), Jilava și, din nou, Timișoara, de unde a fost eliberat, la 27 septembrie 1955. Rearestat la 15 august 1956, de Securitatea Timișoara și anchetat la Timișoara și Cluj. Condamnat, prin sentința

215/23.02.1957, în urma unui proces înscenat, la pedepse însumând 47 de ani, dintre care cea mai mare a fost cea de 15 ani de muncă silnică. Când intra într-o nouă celulă, săruta ușa și pereții, zicând: “*Isuse, Tu ești aici la locul Tău. Este bine a muri pentru Cristos!*” Detenția la Malmaison, Jilava, Pitești, Timișoara, Dej și Gherla, de unde a fost eliberat, la 2 august 1964, prin decretul de grațiere 411. Revenit la Lugoj, episcopul Ioan Ploscaru și-a continuat activitatea religioasă clandestină. În 1975 s-a încercat să i se însceneze un nou proces, dar s-a renunțat încă din timpul anchetei. La 12 martie 1990, Sanctitatea Sa Papa Ioan Paul al II-lea l-a numit Episcop titular al Lugojului. Cu concursul Mitropolitului ortodox al Banatului, P. S. Nicolae Corneanu (model de ecumenism printre ierarhii ortodocși), Ioan Ploscaru reușise deja să intre, la 29 ianuarie 1990, ca posesor legitim, în Catedrala din Lugoj. Episcopul a publicat volumul *Lanțuri și teroare* (Timișoara, 1993), descriind suferințele îndurate în sistemul concentraționar comunist din România. Episcopul Ioan Ploscaru s-a pensionat în 1996 și a murit la 31 iulie 1998, la Lugoj.

PLOSCARU, Stelian. Condamnat în 1950. Detenția la Gherla și Baia Sprie.

PLOSCARU (sau PLOSCARO),

Stere N. Născut la 25 martie 1919, la Bacicova — Bulgaria. Țăran stabilit, prin colonizare, în comuna Ceamurlia de Jos — Tulcea. Membru al grupului de rezistență anticomunistă condus

de Gogu Puiu. După împușcarea acestuia, Stere Ploscaru s-a ascuns, în zona Bălții Brăilei, împreună cu Stere Gh. Mișa (Caragheorghie), cumnatul său. Arestat la 22 septembrie 1950, de o echipă condusă de Ion Sarchizian, torturat la Securitatea Constanța (a asurzit, din cauza bătăilor) și condamnat, prin sentința 497/1.12.1950 a Tribunalului Militar Constanța, la 18 ani de muncă silnică. Detenția la Baia Sprie ș.a. (vezi și Puiu, Gogu H.).

PLOSCARU, Vasilisia. Vezi Ploscaru, Fiodor N.

PLOȘNIȚĂ, Alexandrina. Țărancă din comuna Bahna-Arin, de pe pârâul Someșul Mic. Arestată și torturată la Securitate, de locotenentul Aurel G. Mihalcea, pentru că refuzase să se înscrie în colectiva agricolă.

PLOȘNIȚĂ, Ana I. Născută în 1896, la Ciocâltei — Orhei (Basarabia). Deportată în 1949, în R.A.S.S. Bureato-Mongolă, ca soție de “colaboraționist”.

PLOȘNIȚĂ, Axenia I. Născută în 1902, în Basarabia. Arestată în 1949, pentru “colaboraționism” și deportată.

PLOȘNIȚĂ, Ion C. Născut în 1876, la Ciocâltei — Orhei (Basarabia). Deportat în 1949, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă, împreună cu soția, Teodora (născută în 1890).

PLOȘNIȚĂ, Teodora. Vezi Ploșniță, Ion C.

PLOȘNIȚĂ, Victor. Arestat în 1948 și condamnat în lotul generalului Carlaont.

PLOȘNIȚĂ, Vladimir F. Născut în 1906, la Ciocâltei — Orhei (Basarabia). Condamnat în 1946, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică, pentru “colaboraționism”.

PLOȘNIȚĂ, Zinaida V. Născută în 1897, la Ciocâltei — Orhei (Basarabia). Reprimată în 1949.

PLOȘTEANU, Lucia. Din județul Neamț. Condamnată.

PLOTINCOV, Anisia. Din Hotin — Basarabia. Deportat la 13 iunie 1941, împreună cu membrii familiei, Serafima și Vladimir.

PLOTINCOV, Serafima. Vezi Plotincov, Anisia.

PLOTINCOV, Vladimir. Vezi Plotincov, Anisia.

PLUGARIU, Alexandru. Țăran din comuna Tupilați — Neamț. Arestat în 1950.

PLUGARU, Ana. Vezi Plugaru, Nico-lae V.

PLUGARU, Ana C. Născută în 1905, în Râbnîța — Basarabia. Acuzată de “colaboraționism” și deportată, de sovietici, împreună cu fiicele sale, Maria (născută în 1932), Lidia (n. 1936) și Sofia (n. 1938).

PLUGARU, Ana T. Vezi Plugaru, Trofim I.

PLUGARU, Constantin N. Vezi Plugaru, Nicolae V.

PLUGARU, Dumitru. Din județul Bălți (Basarabia). Director de școală și membru P.N.Ț. Arestat de N.K.V.D. și deportat în Siberia, 10 ani.

PLUGARU, Dumitru I. Născut la 5 septembrie 1945. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 10 luni.

PLUGARU, Elizaveta. Vezi Plugaru, Gheorghe I.

PLUGARU, Fiodor T. Vezi Plugaru, Trofim I.

PLUGARU, Gheorghe I. Născut în 1901, în comuna Terebna — Edineț (Basarabia).

Considerat “chiabur” și deportat în 1949, în regiunea Irkutsk — Siberia, împreună cu soția, Elizaveta (născută în 1903) și copiii, Serghei (n. 1924), Ion (n. 1927) și Mihai (n. 1932). Au revenit acasă în iunie 1957.

PLUGARU, Ion Gh. Vezi Plugaru, Gheorghe I.

PLUGARU, Irina N. Vezi Plugaru, Trofim I.

PLUGARU, Lidia. Vezi Plugaru, Ana C.

PLUGARU, Maria. Vezi Plugaru, Ana C.

PLUGARU, Maria T. Vezi Plugaru, Trofim I.

PLUGARU, Matei H. Născut în 1885, în Râbnița — Basarabia. Supus represiunii, de către sovietici.

PLUGARU, Mihai Gh. Vezi Plugaru, Gheorghe I.

PLUGARU, Nadejda A. Născută în 1883, în Bălți — Basarabia. Deportată în 1949, în regiunea Irkutsk.

PLUGARU, Nicolae V. Născut în 1908, în orașul Bălți — Basarabia. Deportat în 1942, în regiunea Irkutsk, împreună cu soția, Ana (născută în 1901) și fiul, Constantin (n. 1942).

PLUGARU, Serghei Gh. Vezi Plugaru, Gheorghe I.

PLUGARU, Sofia. Vezi Plugaru, Ana C.

PLUGARU, Șerbana V. Născută la 18 martie 1945. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 9 luni.

PLUGARU, Trofim I. Născut în 1904, în comuna Șofrâncani — Edineț (Basarabia). Condamnat în 1945, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică, fiind considerat “tradător de patrie”. Soția, Irina (născută în 1905) și copiii, Fiodor (n. 1924), Maria (n. 1932) și Ana (n. 1935) i-au fost deportați în 1949, în regiunea Cita, ca familie de “colaboraționist”.

PLUT, Pelagheea I. Născută în 1929, în comuna Balatina — Basarabia. Deportată în 1949, în Kurgan.

PLUTAȘU, Nicolae. Din comuna Rahmanu — Tulcea. Țăran arestat de Securitatea Tulcea, în 1951. Nu a fost condamnat, dar a fost trimis la muncă forțată, la Canal.

POALELUNGI, Anton. Vezi Poalelungi, Solomia L.

POALELUNGI, Feodora. Vezi Poalelungi, Solomia L.

POALELUNGI, Gavril S. Născut în 1884, în comuna Corjova — Criuleni (Basarabia). Condamnat în 1941, de sovietici, la 25 de ani de muncă silnică, pentru “activitate contrarevoluționară”. Pedepsa i-a fost micșorată la 10 ani. Reabilitat, post-mortem, în 1993.

POALELUNGI, Irina V. Născută în 1883, în comuna Corjova — Criuleni (Basarabia). Acuzată de “colaboraționism” și deportată în 1949, în regiunea Irkutsk.

POALELUNGI, Iustin. Vezi Poalelungi, Solomia L.

POALELUNGI, Solomia L. Născută în 1891, în comuna Corjova — Criuleni (Basarabia). Țărăncă înstărită. Deportată la 6 iulie 1949, în Irkutsk, împreună cu copiii, Anton (născut în 1928), Iustin (n. 1930) și Feodora (n. 1933).

POBOCIN, Alexandru M. Născut în 1914, în Hâncești — Basarabia. Deportat în 1949, din motive politice, împreună

cu soția, Raisa (născută în 1919) și copiii, Valeri (n. 1946) și Svetlana (n. 1949).

POBOCIN, Raisa. Vezi Pobocin, Alexandru M.

POBOCIN, Svetlana A. Vezi Pobocin, Alexandru M.

POBOCIN, Valeri A. Vezi Pobocin, Alexandru M.

POBUJANSCHI, Epifan S. Născut în 1903, în comuna Logofteni — Fălești (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Victoria (născută în 1904) și copiii, Pavel (n. 1925), Zinaida (n. 1933), Evdochia (n. 1939) și Vasile (n. 1942).

POBUJANSCHI, Evdochia E. Vezi Pobujanschi, Epifan S.

POBUJANSCHI, Pavel E. Vezi Pobujanschi, Epifan S.

POBUJANSCHI, Vasile E. Vezi Pobujanschi, Epifan S.

POBUJANSCHI, Victoria. Vezi Pobujanschi, Epifan S.

POBUJANSCHI, Zinaida E. Vezi Pobujanschi, Epifan S.

POBUȚĂ, Chiril I. Din comuna Crețoaia — Aneții Noi (Basarabia). Deportat la 13 iunie 1941, în Siberia, împreună cu soția, Irina și copiii, Ivan, Mihail și Pavel.

POBUȚĂ, Irina. Vezi Pobuță, Chiril I.

POBUȚĂ, Ivan C. Vezi Pobuță, Chiril I.

POBUȚĂ, Mihail C. Vezi Pobuță, Chiril I.

POBUȚĂ, Pavel C. Vezi Pobuță, Chiril I.

POCANSKI, Mihai. Născut în 1910, în comuna Sălaş-Paroș — Hunedoara. Țăran condamnat în 1950, în procesul grupului de rezistență anticomunistă din Munții Retezat, condus de inginerul Lazăr Caragea.

POCANSKI, Nendra. Născut în 1907, în comuna Sălaş-Paroș — Hunedoara. Avocat. Condamnat în 1950, la 2 ani de închisoare, în procesul mișcării de rezistență anticomunistă din Munții Retezat, conduse de ing. Lazăr Caragea.

POCEA, Alexandru. Din comuna Ghimeș-Palanca. Arestat în 1949 și anchetat la Securitatea Brașov.

POCEA, Aurica N. Născută la 19 octombrie 1930. Din județul Constanța. Condamnată la 5 ani de închisoare.

POCEA, Constantin N. Născut la 12 aprilie 1947, în comuna Cogealac — Constanța. Domiciliat în comuna Ovidiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

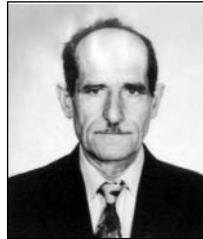
POCEA, Elena M. Născută la 12 aprilie 1905, în Grecia. Stabilită, prin colonizare, la Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

POCEA, Gheorghe N. Născut la 3 aprilie 1938, în Bulgaria. Stabilit, prin colonizare, la Ovidiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

POCEA, Marioara. Născută la 1 mai 1940, în Bulgaria. Stabilită, prin colonizare, la Ovidiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și o lună, din 1951.

POCEA, Mihai N. Născut la 25 martie 1930, în Bulgaria. Stabilit, prin colonizare, în comuna Ovidiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

POCEA, Vasile. Născut la 6 ianuarie 1925, în Grecia. Stabilit, prin colonizare, în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Țăran arestat la 20 iulie 1949, torturat la Securitatea Constanța, de Nicolae Doicaru,

și condamnat, prin sentința 544/7.10.1949 a Tribunalului Militar Constanța, semnată de colonelul Constantin Pavelescu, la 5 ani de închisoare corecțională, în lotul lui Gogu Puiu și Iancu Ghivea *Ciolacu*. Detenția la Peninsula.

POCEA, Vasile N. Născut la 25 aprilie 1942, în comuna Cogealac — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

POCIOVĂLIȘTEANU, Aurel. Colonel. Combatant în Primul Război Mondial. Primul director al Fabricii de Armament de la Sadu. Soțul Irinei Tătărescu. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Ghencea.

POCIOVĂLIȘTEANU, Elena. Din București. Funcționară la Președinția Consiliului de Miniștri. Judecată într-un lot anexă al procesului înscenat organizației anticomuniste *Sumanele Negre* (1946).

POCITAN, Veniamin. Episcop ortodox de Huși (1932-34, sub numele de Bârlădeanul), vicar-patriarhal (1935-48). Înlăturat de comuniști, a murit în 1955.

POCITARI, Andrei. Vezi Pocitari, Glicheria S.

POCITARI, Chiril. Din comuna Schineni — Soroca (Basarabia). Membru al organizației antisovietice *Arcașii lui Ștefan*. Condamnat în 1947.

POCITARI, Filip. Din comuna Schineni — Soroca (Basarabia). Membru al organizației antisovietice *Arcașii lui Ștefan*. Condamnat în 1947.

POCITARI, Glicheria S. Născută în 1882, în comuna Schineni — Soroca (Basarabia). Țărancă înstărită. Deportată în 1949, în Kurgan, împreună cu fiul, Andrei (născut în 1928).

POCITARI, Ilie P. Născut în 1908, în comuna Schineni — Soroca (Basarabia). Considerat “colaboraționist”, de către sovietici, și condamnat în 1946, la 10 ani de muncă silnică. Reabilitat în 1992.

POCITARI, Isidor F. Născut în 1902, în comuna Schineni — Soroca (Basarabia). Considerat “colaboraționist”, de către sovietici, și condamnat în 1946, la 10 ani de muncă silnică. Reabilitat în 1992.

POCITARI, Stepan V. Născut în 1912, în comuna Iscălău — Fălești (Basarabia). Condamnat în 1948, la 25 de ani de muncă silnică, pentru “colaboraționism” și deportat în Komi.

POCIUMBAN, Efimia V. Vezi Pociumban, Vasile G.

POCIUMBAN, Grigore G. Născut în 1896, în comuna Cobani — Glodeni (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Vera (născută în 1914).

POCIUMBAN, Natalia. Vezi Pociumban, Vasile G.

POCIUMBAN, Vasile G. Născut în 1905, în comuna Cobani — Glodeni (Basarabia). Deportat în 1949, în regiunea Kurgan, împreună cu soția, Natalia (născută în 1906) și fiica, Efimia (n. 1936).

POCIUMBAN, Vera. Vezi Pociumban, Grigore G.

POCLID, Aurel H. Vezi Poclid, Haralampie F.

POCLID, Dina H. Vezi Poclid, Haralampie F.

POCLID, Haralampie F. Născut în 1901, la Criva — Briceni (Basarabia). Condamnat în 1941, de sovietici, la 8 ani de muncă silnică și deportat în Karaganda. Soția lui, Vera (născută în 1908) și copiii, Aurel (n. 1928), Zinaida (n. 1930) și Dina (n. 1936), au fost deportați în 1941.

POCLID, Vera. Vezi Poclid, Haralampie F.

POCLID, Zinaida H. Vezi Poclid, Haralampie F.

POCLIT, Nicolae P. Născut în 1898, la Pașcani — Hâncești (Basarabia). Socotit “naționalist” și deportat în 1949, în regiunea Tomsk.

POCLITAR, Gheorghe (al lui Tănase). Din comuna Voloca — Hliboca (Adâncata) — Bucovina (pe Dereleu). Deportat în 1945, în regiunea Lacului Onega, unde a murit, în condiții de exterminare.

POCLITAR, Gheorghe (al lui Titus). Din comuna Voloca — Hliboca (Adâncata) — Bucovina (pe Dereleu). Deportat în Siberia. A murit în 1945, în condiții de exterminare prin muncă forțată (cf. Almanahului *Țara Fagilor*, 1996, p. 94).

POCLITAR, Valerian D. Născut la 22 decembrie 1908, în comuna Mușenița — Suceava. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani și 2 luni. Ulterior, s-a stabilit la Constanța.

POCOL, Maria. Născută la 8 decembrie 1940, la Salonta. Stabilită în comuna Deta. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PODARU, Ioan. Preot ortodox din comuna Cristești — Iași. Arestat la 19 iulie 1952. Detenția în lagărul de muncă forțată Bicaz-Borzești, 2 ani.

PODARU, Nicolae I. Născut în 1922, la Râșnov — Neamț. Condamnat.

PODARU, Roman. Muncitor la Calan. Condamnat în 1958, într-un proces înscenat de Securitatea Deva. Detenția la Gherla, unde a murit în 1959, din cauza torturilor.

PODARU, Vasile. Din comuna Comani — Olt. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Galeș (până la 19 noiembrie 1952) și Peninsula.

PODARU, Vasile Gh. Născut la 14 noiembrie 1905. Șef legionar. Arestat (vezi și Podaru, Vasile I.).

PODARU, Vasile I. Născut la 5 octombrie 1905, în comuna Sâlaș-Paroș — Hunedoara. Arestat ca șef legionar (era șef de garnizoană) și dus la Peninsula. Fusede, de fapt, confundat cu Vasile Gh. Podaru (născut la 14 noiembrie 1905), care fusese și el șef legionar. Vasile I. Podaru a stat la închisoare cât timp Vasile Gh. Podaru a fost căutat de Securitate.

PODBERETSKI. Asistentă medicală din Bucovina. Condamnată după 1949. Detenția la Jilava și Mislea.

PODBORSCHI, Ovidiu. Din Timișoara. Condamnat de Tribunalul Militar Timișoara, pentru că își manifestase credința religioasă.

PODEA. Inginer arestat în 1948, în lotul legionarilor, împreună cu doctorul Dumitrescu și Teodor (Bubu) Roman. Torturat ca bestialitate de Ambrus Koloman și Aurel Mois.

PODEA, Alexandru (fiul lui Podea, Ion). Născut la 4 martie 1922. Țăran din comuna Negrești — Maramureș. La 19 noiembrie 1946, și la Negrești comuniștii au fraudat alegerile, împiedicându-i pe țărani să voteze și arestându-i pe liderii anticomuniști. Ion Podea, aflat la închisoare, l-a însărcinat pe fiul său, Alexandru, să supravegheze secția de votare. Acesta s-a suit într-un pom și a văzut că, la numărătoare, P.N.Ț. — Iuliu Maniu obținuse 97 % din voturi, iar B.P.D. numai 3 %. Văzând rezultatul numărătorii, comuniștii au ars buletinele de vot favorabile P.N.Ț.-ului și le-au înlocuit cu voturi false, pregătite dinainte, pentru B.P.D. După ce au terminat operația, au sigilat urnele și au plecat cu ele, în niște mașini. A doua zi, cei arestați au fost eliberați și au găsit, în soba localului secției de votare, buletine de vot în favoarea P.N.Ț.-ului, cu semnul ochiului, care nu areseră cu o zi înainte. Ion Podea a luat buletinele care nu areseră și le-a arătat oamenilor adunați la cârciuma din sat. Un jandarm care a venit să-l

aresteze a fost lovit și Ion Podea a fugit în pădure. A fost, totuși, prins și eliberat din nou. Între timp, însă, autoritățile au aflat că Alexandru Podea fusese martor al falsificării votului din comună. Redăm, în continuare, fragmente dintr-o relatare a lui Alexandru Podea: “...N-o mai trecut mult și hai după mine, ce m-o determinat să fac asta, cercetări, bătaie, arestări, iar dat drumul. Odată, am stat arestat două-trei luni, altădată vreo 4 luni. Până la urmă, m-or arestat ultima dată și m-or ținut 10 zile: bătaie, iară bătaie și într-o bună noapte am reușit să evadez de la Securitatea din Dej și dus am fost 2 ani”. După evadare, Al. Podea a fugit în munți și a organizat rezistența anticomunistă, alăturându-i-se și frații Alexandru Drăgșan (născut în 1917), Augustin Drăgșan (n. 1919) și Constantin Drăgșan (n. 1927). În pădurile de la Huța, Podea s-a întâlnit și cu alți partizani, soldați care dezertaseră, sub conducerea căpitanului de artilerie Pascu. Doi ani s-au ascuns Al. Podea și camarazii săi, timp în care Securitatea i-a urmărit în permanență, făcând presiuni și asupra familiilor (5 dintre soțiile partizanilor au fost arestate și torturate, iar tatăl celor 3 frați Drăgșan a fost ucis în bătaie). Iarna 1949-50, Al. Podea și-a petrecut-o, împreună cu frații Drăgșan, într-un bordei din pădurea Dobric. În vara lui 1950 au luat legătura cu partizanii din Huța, iar în noaptea de 7 spre 8 noiembrie 1950 a avut loc o ciocnire între partizani și securiști, pe valea Huța, în cursul căreia a fost rănit și capturat Constantin Drăgșan. În două săptămâni, au fost prinși toți partizanii, Alexandru Podea rămânând singur. A fost prins și el în noaptea de 25 noiembrie 1950, între comunele Breaza și Spermezeu, în urma unui denunț. Ancheta a avut loc la Securitatea din Dej, sub conducerea lui Nicolae Briceag, cel care îi ordonase căpitanului Constantin Isac să îl împuște pe un țăran care refuzase să înlesnească Securității prinderea partizanilor din grupul Podea, care se ascundea pe Vârful Nucului, din apropierea comunei Chinteni — Cluj. Cei care fuseseră arestați înaintea lui Podea, pentru a scăpa de torturi, încercaseră să îi transfere lui

vinovăția furnizării de arme și grenade. Podea, la rândul lui, după bătăi crunte, a plasat acea “vinovăție” partizanilor care erau deja morți și nu mai puteau să sufere din cauza declarațiilor sale. A fost bătut timp de 2 luni, până i-au crăpat călcăiele. Iată, în continuare, un alt fragment din relatarea lui Podea: “*Ferească Dumnezeu! Îmi rugam moartea; de câte ori nu m-am rugat să mă împuște, că dau declarație, n-am nici o pretenție...*”. Judecat în martie 1951, la Tribunalul Militar Cluj, unde a vrut să se dezbrace, pentru a arăta urmele bătăilor, dar nu a fost lăsat de președintele completului. Condamnat la 6 ani de închisoare. Detenția la Gherla, Peninsula, Cluj și Baia Sprie. După 5 ani, pedeapsa i-a fost redusă și a fost eliberat.

PODEA, Ion. Din comuna Negrești — Maramureș. Fost primar național-tărănist. Arestat de două ori, în timpul alegerilor din noiembrie 1946 (vezi și Podea, Alexandru).

PODEA, Lucretia (soția lui Podea, Alexandru). Arestată și torturată la Securitatea din Dej. A născut la închisoare, cel de-al doilea copil al ei cu Alexandru. Nu a fost judecată. Eliberată după prinderea soțului său, împreună cu celelalte femei din lot, care fuseseră și ele torturate cu sălbăticie.

PODEA, Vasile (unchiul lui Podea, Alexandru). Născut la 25 aprilie 1910, în comuna Negrești — Maramureș. Arestat și anchetat.

PODEANU, Ion. Din comuna Tâmpa — Mehedinți. Împușcat la Brașov.

PODEȚ, Alexandru (al lui Vasile). Vezi Podeț, Saveta.

PODEȚ, Constantin (al lui Vasile). Vezi Podeț, Saveta.

PODEȚ, Ileana (a lui Vasile). Vezi Podeț, Saveta.

PODEȚ, Saveta (a lui Nicolae). Născută în 1896, în comuna Horecea, suburbie a Cernăuțiului — Bucovina. Deportată la 13 iunie 1941, în Kazakhstan, împreună cu membrii familiei, Ileana (născută în 1919), Constantin (n. 1919) și Alexandru (n. 1925). Numele lor se află pe lista întocmită de Ion Pridie și publicată în Almanahul *Țara Fagilor* din 1997.

PODGOREANU, Liuba. Născută la 22 martie 1924, în comuna Hoginești. Stabilită în comuna Comloșul Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PODGOREANU, Nicolae. Născut la 26 mai 1948, în comuna Comloșul Mic — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, de la 18 iunie 1951.

PODGOREANU, Vasile. Născut la 18 ianuarie 1926. Elev din Arad. Condamnat în 1949, de Tribunalul Militar Cluj, la 1 an de închisoare, pentru “instigare”.

PODGOREANU, Vera I. Născută la 17 noiembrie 1897. Soră de caritate. Arestată la 19 februarie 1952 și omorâta în timpul anchetei, la 4 mai 1952.

PODGURSCHI, Alexandru. Născut la 28 iulie 1930, în URSS. Domiciliu obligatoriu, din 1951.

PODGURSCHI, Alexandru A. Născut în 1893, în comuna Chișcăreni — Basarabia. Deportat în 1949, cu soția, Niculina (n. 1902) și copiii, Eugen (n. 1932) și Liuba (n. 1941).

PODGURSCHI, Alexandru P. Vezi Podgurschi, Pantelei I.

PODGURSCHI, Ana. Vezi Podgurschi, Pantelei I.

PODGURSCHI, Emilia P. Vezi Podgurschi, Pantelei I.

PODGURSCHI, Emilia P. Vezi Podgurschi, Pantelimon I.

PODGURSCHI, Eufrosina. Vezi Podgurschi, Leonte A.

PODGURSCHI, Eugen A. Vezi Podgurschi, Alexandru A.

PODGURSCHI, Eugenia P. Vezi Podgurschi, Pantelei I.

PODGURSCHI, Leonte A. Născut în 1882, la Tâmpova — Edinet (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Eufrosina (născută în 1890).

PODGURSCHI, Liuba A. Vezi Podgurschi, Alexandru A.

PODGURSCHI, Maria P. Vezi Podgurschi, Pantelei I.

PODGURSCHI, Maria P. Vezi Podgurschi, Pantelimon I.

PODGURSCHI, Mihail P. Vezi Podgurschi, Pantelei I.

PODGURSCHI, Niculina. Vezi Podgurschi, Alexandru A.

PODGURSCHI, Nina P. Vezi Podgurschi, Pantelei I.

PODGURSCHI, Nina P. Vezi Podgurschi, Pantelimon I.

PODGURSCHI, Pantelei I. Născut în 1887, la Târnova — Edinet (Basarabia). Deportat în 1949, în regiunea Kurgan, împreună cu soția, Ana (n. 1892) și copiii, Eugenia (n. 1919), Emilia (n. 1921), Alexandru (n. 1928), Maria (n. 1930), Mihail (n. 1934) și Nina (n. 1938).

PODGURSCHI, Pantelimon I. Născut în 1887, la Tătărăuca Veche — Dondușeni (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu fiicele, Emilia (născută în 1923), Maria (n. 1930) și Nina (n. 1938).

PODHORSCHI, Alice. Arestată în 1960, pentru că ascunsese documentele lui Nicolae Pascu, fostul secretar-general adjunct al P.N.Ț. (vezi și Pascu, Nicolae Gr.).

PODINĂ, Gheorghe. Preot greco-catolic, arhivar la dioceza Baia Mare. Condamnat în 1957, în lotul episcopului Alexandru Russu.

PODLESNĂI, Fiodor Gr. Născut în 1900, la Halahora de Sus — Briceni (Basarabia). Condamnat în 1947, la 5 ani de muncă silnică, pentru "colaboraționism".

PODLESNEAC, Alexandr S. Născut în 1912, la Tighina. Condamnat în 1940, la 8 ani de muncă silnică, pentru că încercase să se refugieze în România, în timpul invaziei sovietice.

PODLESNOV, Daniil F. Vezi Podlesnov, Feopen V.

PODLESNOV, Evdochia. Vezi Podlesnov, Feopen V.

PODLESNOV, Feopen V. Născut în 1890, la Valea Rădoaiei — Florești (Basarabia). Deportat în 1949, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă, împreună cu soția, Evdochia și copiii, Pestimia (născută în 1928), Daniil (n. 1941) și Matriona (n. 1946).

PODLESNOV, Matriona F. Vezi Podlesnov, Feopen V.

PODLESNOV, Pestimia F. Vezi Podlesnov, Feopen V.

PODOABĂ, Tiberiu. Condamnat de Tribunalul Militar Cluj. Detenția la Oradea.

PODOCEA, Aurel. Condamnat în 1949. Detenția la Jilava și Peninsula.

PODOLEA. Fost ofițer de aviație. Detenția la Peninsula (1952).

PODOLEAN, Ana I. Vezi Podolean, Iosif N.

PODOLEAN, Iosif N. Născut în 1902, în Cobașna — Râbnița (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu copiii, Ana (n. 1933), Vasile (n. 1939) și Pelaghia (n. 1940).

PODOLEAN, Pelaghia I. Vezi Podolean, Iosif N.

PODOLEAN, Vasile I. Vezi Podolean, Iosif N.

PODOLEANU, Angela. Condamnată pentru apartenență la o sectă religioasă.

PODOLEANU, Gheorghe. Născut la 8 mai 1921, la Ostrov — Constanța. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și 2 luni.

PODOLEANU, Ghiță. Țăran din comuna 23 August — raionul Măcin. Tatăl a 4 copii. Arestat în ianuarie 1958, la vârsta de 52 de ani, pentru că îi îndemnase, în seara de 7 ianuarie 1958, pe țărani dintr-o comună vecină, să nu se lase înscrși cu forța în colectiva agricolă. Aceștia, urmând sfaturile lui Ghiță Podoleanu, sechestraseră imediat activiștii de partid și luaseră cu asalt Primăria. Podoleanu a fost condamnat, prin sentința 117/1958, la 10 ani de închisoare.

PODOLEANU, Ioan. Născut la 20 ianuarie 1895. Preot ortodox din comuna Teiu — Argeș. Arestat la 15 septembrie 1959 și eliberat la 13 mai 1960.

PODOLEANU, Maria. Funcționară. Condamnată în lotul celor care organizaseră sprijinirea legionarilor aflați în închisorile comuniste.

PODOLEANU, Mihai T. Născut la 14 ianuarie 1929. Elev din Roman. Arestat la 15 mai 1948, torturat în anchetă și condamnat, prin sentința 307/1949, la 6 ani de închisoare. Detenția la Suceava, Târgșor, Peninsula și Aiud, de unde a fost eliberat, în 1954. Rearestat și condamnat, de Tribunalul Militar Iași, la 19 iulie 1958,

la 23 de ani de închisoare, în urma unui proces înscenat de Securitatea Bacău. Dețenția la Securitatea Bacău, Jilava, Aiud (1960), Salcia (1963). Eliberat, prin grațiere, la 31 iulie 1964, de la Ostrov.

PODOLIUC, Dumitru S. Născut în 1892, la Criva — Briceni (Basarabia). Deportat în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Feodosia (născută în 1900).

PODOLIUC, Feodosia. Vezi Podoliuc, Dumitru S.

PODOROJNĂI, Elena. Vezi Podorojnăi, Fiodor.

PODOROJNĂI, Fiodor. Născut în 1890, în comuna Bălanul Vechi — Râșcani (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, cu soția, Elena (născută în 1895).

PODPANIUC, Anatolie I. Născut la 4 mai 1929, în Basarabia. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și 2 luni, din 1951.

PODPANIUC, Maria A. Născută la 1 septembrie 1905, în Basarabia. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și o lună. Stabilite la Valul lui Traian — Constanța.

PODRATZKY, Elvira. Născută la 21 iulie 1940, la Iertof — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 4 ani și o lună, din 1951.

PODRUCINĂI, Alexandra T. Născută în 1911, în Râșcani — Basarabia. Condamnată în 1945, de către sovietici, pentru “spionaj”.

PODUBNĂI, Ana. Vezi Podubnăi, Evdochia.

PODUBNĂI, Constantin. Vezi Podubnăi, Evdochia.

PODUBNĂI, Evdochia. Născută în 1908, la Roșietici — Florești (Basarabia). Deportată în 1949, în regiunea Amur, împreună cu copiii, Ana (născută în 1933) și Constantin (n. 1938).

PODUREAC, Ion N. Născut în 1900, în raionul Râșcani — Basarabia. Condamnat în 1946, de sovietici.

PODUREANU, Eugenia V. Vezi Podureanu, Vasile A.

PODUREANU, Maria. Vezi Podureanu, Vasile A.

PODUREANU, Vasile A. Născut în 1895, la Caracușenii Vechi — Briceni (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan,

ca “iehovist”, împreună cu soția, Maria (n. 1900) și fiica, Eugenia (n. 1928).

PODVAL, Dora M. Vezi Podval, Mihai S.

PODVAL, Malca. Vezi Podval, Mihai S.

PODVAL, Mihai S. Născut în 1898, în Râșcani — Basarabia. Comerciant. Deportat în 1949, cu soția, Malca (n. 1907) și copiii, Dora (n. 1928), Șmil (n. 1932) și Mina (n. 1944).

PODVAL, Mina M. Vezi Podval, Mihai S.

PODVAL, Șmil M. Vezi Podval, Mihai S.

PODVALENCO, Anastasia D. Născută în 1887, în orașul Cahul — Basarabia. Deportată în 1949, în Altai.

PODVALNĂI, Elena I. Vezi Podvalnăi, Ion.

PODVALNĂI, Galina I. Vezi Podvalnăi, Ion.

PODVALNĂI, Ion. Născut în 1888, în comuna Varâncău — Basarabia. Deportat în 1949, în Kurgan, fiind considerat “colaboraționist”, cu soția, Maria (n. 1901) și copiii, Galina (n. 1931) și Elena (n. 1935).

PODVALNĂI, Maria. Vezi Podvalnăi, Ion.

POENARI, Octavian. Născut la 27 august 1930, în Banat. Arestat de Securitatea Timișoara.

POENARIU, Alexandru. Născut la 16 iulie 1950, în comuna Beregsăul Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, din 1951.

POENARIU, Mărioara. Născută la 10 februarie 1929, în comuna Parta — Timiș. Domiciliată în comuna Beregsăul Mare. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POENARIU, Petru. Născut la 18 august 1925, în comuna Beregsăul Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POENARU, Alexandru. General. Comandantul Regimentului 35 Infanterie (1941), cu care a luptat la Dalnic și Odessa, acoperindu-se de glorie. Decorat. În octombrie 1941 a restaurat biserica evanghelică din comuna Sărata — Cetatea Alba, pe care sovieticii o transformaseră în ma-

gazie de materiale, și care a fost resfințită de episcopul Policarp Morușca. Condamnat în 1948, pentru “crime de război”. Detenția la Jilava, Gherla și Aiud, unde s-a îmbolnăvit de congestie pulmonară (1952), de care s-a vindecat ca prin minune.

POENARU, Aurelian. Născut la 14 februarie 1914, în comuna Dunărea — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani și 2 luni.

POENARU, Barbu C. (frate cu Poenaru, Radu C.). Născut în 1924, la Craiova, ca fiu al inginerului Constantin Poenaru, descendent al unei familii boierești căreia i-au aparținut cărturarul Petrache Poenaru (Efor-general al Școlilor din Țara Românească) și generalul de divizie Constantin Poenaru (născut în 1841; șef al Statului Major al Armatei Române). A absolvit Colegiul *Carol I* din Craiova și Politehnica din București. A luat parte la manifestația de susținere a M.S. Regelui Mihai I, de la Craiova, cu ocazia onomasticii acestuia, la 8 noiembrie 1945. Arestat, împreună cu mai mulți tineri, de Ilie Bădică, fost zugrav care ajunsese șeful Poliției din Craiova. Trimis în judecată. Dosarul lui a fost clasat de procurorul Dumitru Voinea. Familia lui, de “bestii moșierești”, a fost dată afară din casă. În anii '50 a fost arestat și condamnat la 10 ani închisoare, pe baza unui denunț, smuls prin tortură la Penitenciarul Pitești. Recursul, judecat după moartea lui Stalin, a stabilit pedeapsa la perioada de detenție executată (2 ani). La judecarea recursului avocatul a afirmat că a pledat în 40 de procese generate de denunțurile smulse prin tortură la Penitenciarul Pitești.

POENARU, Călin I. Născut la 22 mai 1886, în comuna Izvoarele — Olt. Țăran condamnat în 1960, la 60 de luni de muncă forțată, pentru că participase la revolta din comună împotriva colectivizării, în cursul căreia fusese atacat sediul colectivei agricole.

POENARU, Gheorghe. Născut la 22 august 1924. Profesor din comuna Ineu — Arad. Prieten cu luptătorul anticomunist Adrian Mițu, căruia i-a oferit găzduire. Arestat, torturat în ancheta Securității Timișoara și condamnat în 1957, la 20

de ani de muncă silnică. Detenția la Arad și Aiud, de unde a fost eliberat, prin grațiere, în 1964. S-a stabilit la Oradea.

POENARU, Ion. Inginer din București. Condamnat. A murit la închisoare.

POENARU, Ion. Profesor de matematică din Arad. Condamnat în 1975. Detenția la Aiud.

POENARU, Mihai-Hanibal (sau Hanibal-Cornel). Născut la 6 ianuarie 1926. Fiul învățătorului Ioan Poenaru, din comuna Vărfuri — Dâmbovița (în apropierea Pucioasei). Student la Academia Comercială din București. Arestat la 26 mai 1948, torturat în anchetă la București și condamnat, de Tribunalul Militar București, la 4 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Pitești (din februarie 1949), unde a trecut prin experimental *reeducării* prin tortură continuă, pus la cale de conducătorii comuniști ai României, prin Pantiușa Bodnarencu, Alexandru Nicolski, Tudor Sepeanu, Dumitrescu (directorul închisorii Pitești), și unealta acestora, Eugen Țurcanu. În camera 4 *Spital*, Mihai Poenaru a fost bătut cu sălbăticie de Eugen Țurcanu și Vasile Pușcașu până când, îmbolnăvindu-se de T.B.C., a început să scuipe sânge. Chinurile au continuat, *reeducatorii* ducându-l la infirmerie abia în martie 1950, când boala era, deja, în stadiu terminal. Mihai-Hanibal Poenaru a murit la 28 februarie 1950, la infirmeria închisorii Pitești.

POENARU, Mihail. Inginer arestat în 1958, la vârsta de 51 de ani. Torturat la Securitatea din Uranus (București), de echipa lui Gh. Enoiu.

POENARU, Nicolae. Țăran din comuna Siliștea Crucii-Băilești. Arestat și torturat la Securitatea Craiova, în aprilie 1959, acuzat că făcuse propagandă împotriva colectivizării agricole și îi îndemnase pe oameni să se retragă din G.A.C.

POENARU, Nicolae. Din județul Dâmbovița. Arestat. A murit la închisoare.

POENARU, Panaiote. Născut la 11 iunie 1928, la Constanța. Funcționar. Arestat la 2 noiembrie 1958, torturat la Securitate și condamnat, prin sentința 13/2.02.1959 a Tribunalului Militar București, semnată de colonelul Adrian

Dumitru, la 10 ani de închisoare corecțională, în lotul lui Neculai Vătășelu, care a fost condamnat la moarte.

POENARU, Petru. Arestat în februarie 1959 și condamnat, prin sentința 428/22.09.1959 a Tribunalului Militar Iași, pentru apartenență la o "organizație subversivă", în cadrul căreia purtase "discuții dușmănoase", împreună cu Dragomir Mihalache și George Motrescu.

POENARU, Radu C. (frate cu Poenaru, Barbu C.). Născut la 28 mai 1928, într-o familie boierească din Craiova. Absolvent al Colegiului *Carol I.* A condus manifestația promonarhistă de la 8 noiembrie 1945, din

Craiova. Membru în conducerea tineretului P.N.Ț. din Craiova. În 1947, s-a înscris la Facultățile de Litere și Filosofie și Drept, din București, fiind exclus imediat, pentru că avea "origine socială nesănătoasă". Arestat într-un lot de fii de "chiaburi" și deținut 3 ani. După eliberare, a intrat primul la Facultatea de Istoria Artei. Exmatriculat și de acolo, în cel de-al treilea an de studiu. Marginalizat, și-a câștigat existența ca microscopist într-o unitate sanitară. În timpul liber, a scris poezii. În 1959 a fost internat într-un azil psihiatric, iar la 31 august 1959 a fost împușcat, pe motiv că ar fi încercat să evadeze (după o primă somatie, s-a tras în plin). Medicul Gheorghe Opran a constatat, la morgă, că Radu Poenaru avea 8 plăgi prin împușcare, în partea dreaptă a pieptului. Redăm câteva versuri din poemul *Închinare*, publicat postum: "*Cel ce-și iubește țara și crede-n Dumnezeu / Să simtă-n piept arsura pe care-o simt și eu. / Iar cel ce-n lumea noastră făcut-a să domnească / La loc cîntît trădarea, citind-o să orbească / Și mințile să-și piardă în zvârcoliri de fiară, / Căci n-are drept la milă cel ce ucide-o țară!*" (informații oferite de Valentin Constantinescu și Alexandru Niculescu).

POENARU, Simona. Născută Papazu. Arestată. Detenția la Jilava și Mislea.

POENARU-BORDEA, Mihai. Născut în 1897. Judecător din București. Arestat în 1950. Detenția la Canal. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, până în 1964, când a fost eliberat, prin grațiere.

POENARU-BORDEA, Mircea. Se pare că a murit la închisoare.

POGAN. Preot ortodox din comuna Năruja — Vrancea. Arestat în 1951, în lotul Nistorești.

POGAN, Iovanca. Născută la 15 decembrie 1951, la Burdușanii Noi, unde erau deportați părinții săi. Domiciliu obligatoriu, 4 ani. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara (str. Răsărit, nr. 21).

POGAN, Petru-Sebastian P. Născut la 17 iulie 1918, la Iași. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 7 ani și 8 luni.

POGAN, Valeria P. Născută la 26 septembrie 1932, în comuna Perișoru — Brăila. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 4 luni. Ulterior, s-a stabilit la Medgidia — Constanța.

POGLUȚ, Vasile. Economist din Rădăuți. Arestat de Securitatea Suceava și condamnat, prin sentința 421/21.08.1958 a Tribunalului Militar Iași, la 20 de ani de muncă silnică, în lotul lui Mihai Capverde.

POGON, Gheorghe M. Născut în 1901, la Rădeni — Călărași (Basarabia). Considerat "colaboraționist" și deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Vera (născută în 1900).

POGON, Vera. Vezi Pogon, Gheorghe M.

POGONAT, Petru. Călugăr de la Mănăstirea Neamț. Arestat și condamnat.

POGONAT, Petru-Sebastian P. Născut la 7 iulie 1918, la Iași. Domiciliu obligatoriu, 7 ani și 8 luni.

POGONEA, Grigore N. Născut în 1894, în Bălți — Basarabia. Dispărut în timpul invaziei sovietice din 1940.

POGONEA, Ion. Născut în 1888, la Soroca. Deportat de sovietici, în 1945, împreună cu soția, Matriona (n. 1887). Reabilitați, post-mortem, în 1991.

POGONEA, Matriona. Vezi Pogonea, Ion.

POGONEA, Solomia P. Născută în 1888, în Slobozia — Basarabia. Considerată

“colaboraționistă” a românilor și deportată în 1949.

POGONEANU, Constantin V. (cunoscut și sub numele de Dinu Floricel). Născut la 16 ianuarie 1916, în comuna Izvoarele, lângă Drăgănești — Olt. A participat la revolta din comună împotriva colectivizării, de la 15 ianuarie 1961. Arestat de Securitatea Pitești, torturat și condamnat administrativ, la 60 de luni de muncă forțată.

POGONI, Clementie I. Născut în 1881, în comuna Vărăncău — Râbnița (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Pelaghia (născută în 1890).

POGONI, Evdochia. Vezi Pogoni, Ion C.

POGONI, Ion C. Născut în 1922, în comuna Vărăncău — Râbnița (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Evdochia (născută în 1923) și copiii, Ludmila (n. 1944) și Valeriu (n. 1948).

POGONI, Ludmila I. Vezi Pogoni, Ion C.

POGONI, Pelaghia. Vezi Pogoni, Clementie I.

POGONI, Valeriu I. Vezi Pogoni, Ion C.

POGONȚA, Dumitru Gh. Născut în 1932, la Caracușeni Vechi — Briceni (Basarabia). Condamnat în 1947, la 5 ani de muncă silnică.

POGOR, Afanasie. Țăran din satul Zaim, raionul Căușeni — Tighina (Basarabia). Ridicat de NKVD, la 6 iulie 1949, și deportat, împreună cu familia, în Siberia. Nu s-a mai întors, fiind dat dispărut, împreună cu soția, Xenia.

POGOR, Afanasie V. Născut în 1886, la Zaim — Căușeni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat în 1945, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică.

POGOR, Alexandru V. Vezi Pogor, Vladimir P.

POGOR, Anastasia. Vezi Pogor, Luca A.

POGOR, Eugenia. Vezi Pogor, Vladimir P.

POGOR, Ion L. Vezi Pogor, Luca A.

POGOR, Luca A. Născut în 1925, la Zaim — Căușeni (Basarabia). Ridicat la

6 iulie 1949, acuzat de “colaboraționism” și deportat în Kurgan (Siberia), împreună cu soția, Anastasia (născută în 1925) și copiii, Ion (n. 1947) și Vera (n. 1949). S-au întors acasă în 1956.

POGOR, Vasile V. Vezi Pogor, Vladimir P.

POGOR, Vera L. Vezi Pogor, Luca A.

POGOR, Vladimir P. Născut în 1900, la Hâjdieni — Glodeni (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Eugenia (născută în 1900) și copiii, Vasile (n. 1934) și Alexandru (n. 1936).

POGOR, Xenia. Vezi Pogor, Afanasie.

POGORELEȚCAIA, Evghenia. Născută în 1931, la Chișinău — Basarabia. Deportată în 1949, în Irkutsk.

POGORELEȚCHI, Doroftei I. Născut în 1895, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1949, pentru “colaboraționism” și deportat în Irkutsk.

POGORELOV, Alexandru S. Vezi Pogorelov, Serghei M.

POGORELOV, Ana A. Vezi Pogorelov, Serghei M.

POGORELOV, Axenti. Născut în 1880. Deportat în 1949, în Altai, împreună cu soția, Ecaterina (născută în 1882).

POGORELOV, Ecaterina. Vezi Pogorelov, Axenti.

POGORELOV, Petru S. Vezi Pogorelov, Serghei M.

POGORELOV, Serghei M. Născut în 1912, la Vărăncău — Basarabia. Condamnat în 1944, la 15 ani de muncă silnică și deportat într-un lagăr. Soția, Ana (născută în 1920) și copiii, Petru (n. 1940) și Alexandru (n. 1945) i-au fost deportați în 1949, ca familie de “colaboraționist”.

POGOREVICI, Ana. Vezi Pogorevici, Dumitru I.

POGOREVICI, Dumitru I. Născut în 1897, la Vasilcău — Soroca (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Ana (născută în 1892) și copiii, Elița (n. 1932), Maria (n. 1934) și Ion (n. 1936).

POGOREVICI, Elița D. Vezi Pogorevici, Dumitru I.

POGOREVICI, Ion D. Vezi Pogorevici, Dumitru I.

POGOREVICI, Maria D. Vezi Pogorevici, Dumitru I.

POGOREVICI, Mihai I. Născut în 1913, la Soroca — Basarabia. Polițist arestat la 29 iunie 1940, la invazia sovieticilor, și condamnat la 5 ani de muncă silnică. A dispărut în Gulag.

POGORNEȚ, Andrei A. Născut în 1887, la Hârtop — Cișmilia (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Stepanida (născută în 1884).

POGORNEȚ, Stepanida. Vezi Pogomeț, Andrei A.

POGREBICENCO, Alexandru A. Vezi Pogrebicenco, Anton.

POGREBICENCO, Anton. Din Chișinău — Basarabia. Deportat în 1941, împreună cu soția, Tatiana și copiii, Alexandru și Valentina.

POGREBICENCO, Tatiana. Vezi Pogrebicenco, Anton.

POGREBICENCO, Valentina A. Vezi Pogrebicenco, Anton.

POGREBICENCO, Victor P. Născut în 1920, la Chișinău — Basarabia. Acuzat de "spionaj", condamnat la 5 ani de muncă silnică și deportat la Aktiubinsk.

POGREBINOI, Claudia I. Vezi Pogrebinoi, Ivan A.

POGREBINOI, Ivan A. Născut în 1904, la Chișinău — Basarabia. Deportat în 1949, la Kemerovo, împreună cu soția, Olga (născută în 1908) și copiii, Mihai (n. 1932) și Claudia (n. 1936).

POGREBINOI, Mihai I. Vezi Pogrebinoi, Ivan A.

POGREBINOI, Olga. Vezi Pogrebinoi, Ivan A.

POGREBNOI, Andrei V. Vezi Pogrebnoi, Vasile A.

POGREBNOI, Maria. Vezi Pogrebnoi, Vasile A.

POGREBNOI, Vasile A. Născut în 1907, la Chișinău — Basarabia. Deportat în 1941, în regiunea Kemerovo, împreună cu soția, Maria (născută în 1908) și copiii, Zinaida (n. 1937) și Andrei (n. 1940).

POGREBNOI, Zinaida V. Vezi Pogrebnoi, Vasile A.

POGUDIN, Cozma T. Născut în 1893. Din Tighina — Basarabia. Deportat în

1949, în Tiumen, împreună cu soția, Feodosia.

POGUDIN, Feodosia. Vezi Pogudin, Cozma T.

POHANKA, Johann. Născut în 1915, în comuna Pesac — Timiș. Deportat în 1945, în URSS. A murit în Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POHILENCO, Gherasim T. Născut în 1880, în comuna Chirca — Anenii Noi (Basarabia). Omorât de sovietici, în 1945.

POHL, Carol-Iosif. Născut la 18 ianuarie 1921. De naționalitate germană. Deportat la 30 ianuarie 1945, în URSS, la muncă forțată. A revenit la 8 decembrie 1949. Stabilite la Timișoara.

POHL, Cleopatra. Condamnată la 10 ani de închisoare și grațiată, prin decretul 557/24.07.1962.

POHL, Terezia. Născută la 14 august 1927, la Sânpetru. Deportată în 1945, în URSS, în Donbas, la muncă forțată. Eliberată la 28 octombrie 1949. S-a stabilit la Timișoara (str. Brâncoveanu, nr. 51).

POHR, Anna. Din Știuca — Timiș. Deportată în 1945, în URSS. A murit în Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POHR, Ferdinand. Născut în 1926, la Știuca — Timiș. Deportat în 1945, în URSS. A murit în Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POHR, Hans. Născut în 1907, la Știuca — Timiș. Deportat în 1945, în URSS. A murit în Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POHRIB. Tânăr arestat în 1948. Detenția la Jilava și Ocnele Mari (1949).

POIANĂ, Constantin. Născut la 1 februarie 1922. Arestat și torturat la Securitate. A murit în 1993, la Timișoara.

POIATĂ, Eugenia S. Născută în 1900, în comuna Țipala — Ialoveni (Basarabia). Deportată în 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu copiii, Ilie (născut în 1924), Nadejda (n. 1932) și Ludmila (n. 1936). Un alt membru al familiei, Ion, a dispărut în timpul arestării. A fost prins mai târziu și s-a alăturat restului familiei, în 1952.

POIATĂ, Ilie. Vezi Poiată, Eugenia S.
POIATĂ, Ion I. Vezi Poiată, Eugenia S.

POIATĂ, Ludmila. Vezi Poiată, Eugenia S.

POIATĂ, Nadejda. Vezi Poiată, Eugenia S.

POIATĂ, Vasile S. Născut în 1907, la Cobășna—Râbnița (Basarabia). Condamnat în 1945, la 10 ani de muncă silnică, pentru “colaborationism”. Reabilitat în 1992.

POIENARU, Petre. Contabil din Suceava. Arestat în octombrie 1957, torturat în anchetă, de către Constantin Orășeanu, și condamnat, prin sentința 421/21.08.1958 a Tribunalului Militar Iași, la 20 de ani de închisoare, în același lot cu Mihai Capverde, pentru “discuții dușmănoase” purtate cu acesta, în 1951. Detenția la Suceava, Botoșani, Aiud și Jilava. În 1963 i s-a casat sentința.

POINAR, Vasile D. Născut în 1897, la Calărășcova — Ocnîța (Basarabia). Condamnat la moarte, în 1941 și executat de NKVD, ca “informator al Jandarmeriei române”.

POINĂREANU, Ion I. Născut la 6 noiembrie 1922, în comuna Mușatești—Argeș. Domiciliat în comuna Cumpăna — Constanța. Condamnat la 1 an și 6 luni de închisoare.

POINTELER, Vasile. Condamnat în 1959, la 7 ani de închisoare. Detenția la Aiud, de unde a fost eliberat, la 11 iunie 1966.

POINTER, Leopold S. Născut la 30 august 1911. Arestat la 29 octombrie 1947 și condamnat. Detenția la Jilava și Aiud, unde a murit, la 6 mai 1952, în condiții de exterminare.

POITELEA, Vasile C. Născut la 24 noiembrie 1897, în comuna Mesteacăn — Bacău. Domiciliat în București. Diacon mănăstiresc și ucenic al preotului Nicolae Mândiță. Condamnat, prin sentința 10/9.01.1965, la 7 ani de închisoare, pentru “răspândire de cărți religioase”.

POJAN, Gheorghe. Din Reșița (str. Unirii, nr. 2). Condamnat în 1947 și eliberat în 1950.

POJAR, Iacob (sau Matias). Născut în 1912, la Iacobeni — Suceava, într-o familie de origine austriacă stabilită, prin colonizare, în perioada Imperiului Habsburgic, în Moldova. Preot romano-

catolic și profesor la Liceul *Pitar Moș*. Arestat în 1951 și condamnat, pentru “înalță trădare”, în procesul înscenat Nuntiatunii Apostolice din București. Detenția la Pitești ș.a. După eliberare, în 1964, a reușit să plece din România și s-a stabilit în patria strămoșilor săi, Austria.

POJOCEANU, Maria. Din județul Neamț. Condamnată.

POJOCEANU, Ștefan. Din județul Neamț. Condamnat.

POJOGA, Alexandra N. Născută în

1927, la Ciuciuleni — Nisporeni (Basarabia). Deportată în 1949, în regiunea Tiumen. În fotografie apare alături de surorile ei, Maria, Olga și Sofia, deportate și ele, în diferite regiuni ale URSS-ului.

POJOGA, Alexandru. Născut în 1913. Inginer din București (str. Smârdan, nr. 18). Arestat în septembrie 1947, pentru simplul fapt că se nimerise să treacă prin zona Munților Piatra Craiului, unde se ascundeau doi subofițeri de jandarmi, care pactisaseră cu țărani anticomuniști, în timpul alegerilor din noiembrie 1946. Condamnat, prin sentința 72/22.01.1948. Eliberat după 3 luni de detenție.

POJOGA, Alexandru F. Vezi Pojoga, Fiodor C.

POJOGA, Anatolie F. Vezi Pojoga, Fiodor C.

POJOGA, Constantin. Vezi Pojoga, Sofia V.

POJOGA, Ecaterina Gh. Vezi Pojoga, Gheorghe V.

POJOGA, Enache. Țăran din Cudalbi. A participat la răscoala de la 11 ianuarie 1958, strigând “*Jos colectivul!*” și solicitând returnarea cererilor de înscriere în colectiva agricolă, care le fuseseră smulse țăranilor prin forță. Președintele colectivei i-a înjurat pe sătenii revoltați și a fugit, dar a fost prins și bătut. I s-au luat și cheile